Kirpinin Uçan Şemsiyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Uçan Şemsiyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük yeşil ormanın, güneş ışığının yaprakların arasından bal gibi süzüldüğü sıcacık bir köşesinde, Pip adında küçük bir kirpi yaşardı. Yumuşak kahverengi dikenleri, krem rengi bir yüzü ve hiçbir şeyi kaçırmayan kocaman kehribar gözleri vardı. Boynunda küçük kırmızı bir atkı, yanında minicik bir çanta asılıydı. Pip her şeye meraklıydı, ama aynı zamanda dikkatliydi ve bazen birazcık korkardı.

Rüzgârlı bir sabah, yaşlı bir meşe ağacının yanında meşe palamudu ararken, Pip eğrelti otlarına dolanmış tuhaf bir şey buldu. Bu, sarı yıldızlı, parlak mavi bir şemsiyeydi ve sanki canlıymış gibi hafifçe mırıldanıyordu. Pip sapına dokununca şemsiye yerden havalandı ve havada asılı kaldı. Pip geri sıçradı, minik kalbi küt küt atıyordu. "Uçan bir şemsiye mi?" diye fısıldadı. "Bu nasıl olabilir?"

Pip binmek istedi, ama bacakları titriyor ve dikenleri endişeyle diken diken oluyordu. Ya rüzgâr çok sert eserse? Ya yön veremezse? Kırmızı atkısına sıkıca sarıldı ve derin bir nefes aldı. Tam o sırada yukarıdan yumuşak bir ses geldi. "Merhaba aşağıdaki küçük dostum. O şemsiye seni seçmiş." Bu, yuvarlak gözlükleri parlayan, dalda tünemiş bilge yaşlı baykuş Olive'ti.

Olive yumuşak bir pıtırtıyla aşağı süzülüp Pip'in yanına kondu. Benekli krem rengi göğsü sakince inip kalkıyor, koyu yeşil yeleği çam iğnesi kokuyordu. "Demek ünlü uçan şemsiyeyi bulmuşsun," dedi. "Cesur bir kalbi ve dikkatli bir aklı olan birini bekliyordu." Pip onun kocaman altın rengi gözlerine baktı. "Ama ben korkuyorum," diye itiraf etti. "Ya bir hata yaparsam?"

Olive sevgiyle gülümsedi. "Korkmak çok normal," dedi. "Cesaret, düşünmeden ileri atılmak değildir. Cesaret, korksan bile doğru seçimler yapmaktır." Pip bunu düşündü. Uçmak istiyordu, ama aynı zamanda güvende olmak istiyordu. "Doğru seçimleri nasıl yaparım?" diye sordu. Olive bir kanadıyla gagasına hafifçe vurdu. "Önce plan yaparız. Sonra alıştırma yaparız. Ve her zaman havayı kontrol ederiz."

Olive ormanın haritasını düz bir kütüğün üzerine serdi. "Burası senin evin," dedi bir tüyle işaret ederek. "Burası da çayır. Nehir boyunca uçarsak rüzgâr hafif olur ve her zaman güvenle inebileceğin bir yer görürsün." Pip haritayı inceledi, kehribar gözleri kocaman açılmıştı. Minik patisiyle nehrin üzerinden geçti. "Bu yolu sevdim," dedi. "Sakin görünüyor." Olive başını salladı. "Güzel seçim. Şimdi gökyüzünü kontrol edelim."

Ağaçların altından çıkıp yukarı baktılar. Gökyüzü yumuşak maviydi ve kabarık beyaz bulutlar yavaşça süzülüyordu. Hafif bir esinti Pip'in atkısını havalandırdı. "Bugün rüzgâr hafif," dedi Olive. "Fırtına gelmiyor. İlk uçuş için güzel bir gün." Pip'in karnında bir kıpırtı oldu, ama artık bu mutlu bir kıpırtıydı. "Denemeye hazırım," dedi. "Ama benimle gelir misin?"

Olive kıkırdadı. "Seninle birlikte uçabilirim," dedi. "Kanatlarım güçlü ve bu gökyüzünü iyi bilirim. Kendini emin hissetmezsen bana bak, sana yol gösteririm." Pip başını salladı ve kendini daha cesur hissetti. Şemsiyenin sapına tırmandı ve sıkıca tutundu. Şemsiye dost canlısı bir kayık gibi sallanarak biraz yükseldi. "Unutma," dedi Olive, "ayaklarınla yön ver ve rüzgârla birlikte eğil. Durman gerekirse sadece 'lütfen aşağı' de."

Yumuşak bir vınlamayla şemsiye yerden havalandı. Orman altından kayıp giderken Pip'in midesi ters döndü. Ağaçların tepelerini, kıvrılarak akan nehri ve ötedeki çayırı görebiliyordu. "Uçuyorum!" diye ciyakladı. Olive yanında süzülüyor, geniş kanatları esintiyi yakalıyordu. "Harika gidiyorsun!" diye seslendi. "Gözlerini nehirde tut ve kıvrımını takip et." Pip dediğini yaptı ve şemsiye düzgünce süzüldü.

Bir süre her şey mükemmeldi. Ama sonra daha güçlü bir rüzgâr şemsiyeyi yana itti. Pip'in patileri sapı daha sıkı kavradı. "Olive!" diye bağırdı. "Rüzgâr çok güçlü!" Olive daha yakına uçtu. "Sakin ol," dedi. "Doğru seçimlerini hatırla. Şemsiyeyi biraz indirip şu güneşli açıklığa doğru süzülebilirsin. Ben hemen yanındayım." Pip derin bir nefes aldı ve yavaşça aşağı bastırdı. Şemsiye alçaldı ve tam umduğu gibi açıklığa doğru süzüldü.

Açıklığa, uzun otlar ve kır çiçekleriyle çevrili bir yere yumuşakça indiler. Pip'in bacakları titriyordu ama kulaklarına kadar sırıtıyordu. "Başardım!" dedi. "Doğru bir seçim yaptım ve güvenle indim!" Olive yanına kondu ve ona gururla baktı. "Kesinlikle başardın," dedi. "Korktun ama net düşündün ve sakin kaldın. Cesaret gerçekten budur." Pip kırmızı atkısına sarıldı ve içi ısındı.

Kısa bir mola verdikten sonra Pip yeniden uçmaya hazırdı. Bu kez kendine daha çok güveniyordu. Rüzgârı kontrol etti, haritaya baktı ve eve doğru yumuşak bir yol seçti. Olive yanında uçtu ve birlikte nehrin üzerinden, yaşlı meşe ağacının yanından süzülüp Pip'in ormandaki sıcacık köşesine indiler. Şemsiye, sanki bunu yüzlerce kez yapmış gibi yumuşakça çimenlere kondu.

Pip'in ailesi ve arkadaşları etrafına toplandı, gözleri hayretle kocaman açılmıştı. "Uçtun mu?" diye sordu küçük bir tavşan. "Tek başına mı?" Pip başını salladı. "Yardım aldım," dedi Olive'e bakarak. "Ve öğrendim ki cesur olmak korkmamak değil. Korksan bile doğru seçimler yapmaktır." Olive gülümsedi ve gözlüklerini düzeltti. "Güzel söyledin, küçük dostum."

O akşam Pip, Olive ile yıldızların altında oturdu. Uçan şemsiye yakınlarda duruyor, ay ışığında hafifçe parlıyordu. "Bana uçmakla ilgili daha çok şey öğretir misin?" diye sordu Pip. "Öğrenecek çok şey var." Olive başını salladı. "Elbette," dedi. "Ama unutma, her macera iyi bir planla ve cesur bir kalple başlar. İkisi de sende var." Pip onun sıcak tüylerine yaslandı ve mutlulukla iç çekti.

Pip şemsiyeyi çantasına güvenle koydu, ama şemsiye içine sığmayacak kadar büyüktü. Bunun yerine onu yuvasının duvarına yasladı, bir sonraki yolculuk için hazır dursun diye. Kırmızı atkısını bir çiviye astı ve gülümsedi. O gece ormanın üzerinde uçtuğunu, Olive'in yanında süzüldüğünü ve rüzgârın yumuşak bir şarkı söylediğini hayal etti.

Ve o günden sonra Pip, cesaret ile doğru karar vermenin el ele gittiğini bildi. Ne zaman korksa Olive'in sözlerini hatırladı ve dikkatli bir plan yaptı. Uçan şemsiye onunla kaldı; en küçük kirpinin bile harika maceralar yaşayabileceğinin bir hatırlatıcısıydı. Ve rüzgârlı bir günde dikkatle dinlerseniz, Pip'in ağaçların tepesinde cesur ve bilge bir şekilde süzülürken neşeli kahkahasını duyabilirsiniz.